

Romantiek is weg

Een camper biedt veel comfort, maar soms verlangen Anton en Janny Houweling nog wel eens terug naar de ontberingen in hun autodaktent.

"Als kampeerliefhebbers namen we met weemoed afscheid van de autodaktent, waarmee we sinds 1997 vele reizen hebben gemaakt. In de Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Namibië hebben we ervaring opgedaan met een camper en besloten er een aan te schaffen. Het is een VW Karmann Colorado uit 2003 geworden, compact en comfortabel en hij ziet er mooi uit.

Vorig jaar september maakten we er de eerste reis mee naar Duitsland en Frankrijk en het voelde goed. Vervolgens een reis van twaalfduizend kilometer naar Syrië en Jordanië. Een reis vol avontuur, door tien landen en door drukke steden als Damascus en Amman en door de Jordaanvallei. We stonden onder meer in de woestijn en zagen daar een prachtige sterrenhemel.

Het grote voordeel van de camper is dat we er veel langer mee kunnen reizen. Is het koud, dan lekker de kachel aan en niet meer 's avonds rillen bij een gaslamp. Een toilet en geen porta potti. De camper heeft veel voordelen, maar de romantiek van een autodaktent is weg."

Anton en Janny Houweling

Overstap naar camper: het ultieme reisgevoel

De meeste campers hadden vroeger een caravan, een tent of een boot. Hoe is de overstap naar de kampeerauto bevalen? Is er heimwee? Op die vragen in Kampeerauto 8-2009 kreeg de redactie heel wat reacties.

Rode draad: camperen is geweldig, maar vroeger was het ook leuk.

Op pad met Ber'tje

Een daktent, een visparaplu, een zelfgemaakt bed, allemaal heel leuk, maar de luxe lokte. Ber'tje heeft nu concurrentie van een Jumper.

De echte camper.

"Sinds november 2009 heb ik eindelijk een echte camper, na een lange aanlooptijd. Het begon toen ik een keer van Zweden naar de Middellandse Zee reisde en ik me realiseerde dat het wel lastig was dat ik elke keer m'n tent moest opzetten. Zo ontstond het idee om een Citroën Berlingo te kopen, waarin ik met een opgeklapte passagiersstoel languit kon liggen. Ik noemde hem Ber'tje.

Toen hij al een aantal jaren in mijn leven was, kwam Marijke daarbij. Er moest dus een extra slaapplek komen. We hebben geëxperimenteerd met een daktent, maar dat was wel koud. Later hebben we een bankje dwars achterin gezet, dat om te bouwen is tot een bed: bij slecht weer sliepen we in de auto en anders op het dak. Dankzij een grote visparaplu konden we bij regen droog het bed in- of uitklappen en er droog in en uit stappen. Toch hadden we soms graag wat meer ruimte en comfort. Uiteindelijk

gingen we voor de bijl en kochten een Citroën Jumper La Strada, met hefdak en draaistoelen, watertankje en wasbakje. Dat betekent niet het einde van Ber'tje en de daktent, want daarmee zullen we best nog wel eens op pad gaan. Maar de Jumpy staat startklaar in de garage. Met minimale voorbereiding, kunnen we zo op stap."

Ronald Spek

Experiment met de daktent op Ber'tje.

Schijnwerpers en losse flodders

Camperaars vertellen elkaar onderweg allerlei verhalen. En dan kan je zomaar weer je eigen verhaal tegenkomen.

"In 1970 hebben we één keer gekampeerd, met twee kleine kinderen. Het regende dat het goot, dus wat een lol! We hebben snel een caravan aangeschaft. Na 25 jaar zijn we overgestapt op een camper. Wat een luxe. Zin in koffie? Even stoppen en je hoeft niet eens naar je caravan te lopen. We reizen veel, van de Algarve tot de Noordkaap, staan bijna altijd vrij en hebben vaak leuke contacten. Vijf jaar geleden stonden we in Spanje op een prachtige plek vlak aan zee ineens volop in de schijnwerpers van een politieboot vanuit zee. De politie schoot met losse flodders en we zagen een bootje met vluchtelingen. Opeens holden er een stuk of acht jongens om de camper, het leek wel een wildwestfilm. De hele verdere nacht was er politie, maar de vogels waren gevlogen. Zoals dat vaak gaat met camperaars, vertellen ze elkaar verhalen. Zo hoorden we na een paar jaar iemand dit verhaal vertellen! We zeiden: het klopt precies, want dat waren wij. Erg leuk. We hopen met onze camper nog veel mooie reizen te maken. Ook in Nederland, waar we soms op plekken komen waar we nog nooit van hebben gehoord, bijvoorbeeld Moddergat."

Arie en Gijske Jansen

Gijske Jansen. Bovenste foto: vrij staan doen de Jansens graag.

Waarom niet eerder?

Toen er kinderen kwamen, werd het VW-busje van de familie Van Zutphen te klein. Dat was de start van een camperloze periode, die gelukkig weer ten einde is.

"In 1989 huurden we onze eerste camper en ondanks drie pechgevallen, beviel dat zo goed, dat we er een kochten: een VW-bus met verhoogd dak, genaamd Pilsje, vanwege de geelwitte kleur. Toen er kinderen kwamen, hebben we een caravan gekocht. We wilden wel een camper, maar vonden het te duur. Tot 2009. Via Marktplaats waren we de caravan binnen veertien dagen kwijt. We hebben een prachtige Fiat Ducato 2.5 TD Weinsberg uit 1992 met alkoof gekocht en zijn lid geworden van de NKC, vanwege de goedkope verzekering. We zijn drie weken weg geweest en de vakantie begon met het omdraaien van het contactsleuteltje. Een filemelding? Dan rijden we toeristisch. Voor het eerst wild overnachten met zeventien andere campers. En thuisgekomen besloten we het weekend gelijk weer weg te gaan. Spijt? Ja, dat we niet veel eerder een camper hebben gekocht, want we hebben er het ultieme reisgevoel mee teruggekregen."

Familie A. van Zutphen

Camperen met rolstoel

Voor wie een lichamelijke beperking heeft, biedt een camper net even meer mogelijkheden dan een caravan, ontdekte de familie Rademaker.

"We hadden een toercaravan en gingen daar altijd met veel plezier mee weg. Maar omdat we te maken kregen met de chronische ziekte ms en we voortaan een rolstoel mee moesten nemen, was dat voor ons geen optie meer. We zijn toen gaan zoeken naar een geschikte camper, waar we een vouwfiets en een rolstoel in konden vervoeren. We kwamen uit op de Adria Twin SL, een langslaper met een klein trapje in het midden, zodat je handig in bed kan stappen. We hebben nu altijd bed, toilet en keuken bij ons en zo kunnen we ook nu nog kamperen.

De aanleiding om over te stappen van caravan naar camper viel niet mee, maar we hopen op deze manier nog even mobiel te blijven en te genieten van al het moois op reis. Elke trip is voor ons een wonder: we kunnen op deze manier blijven kamperen!"

Familie Rademaker

Water blijft trekken, maar de camper wint

Een boot is eigenlijk net een drijvende camper en een camper een rijdende boot. Toch zijn er verschillen, die voor Jitske Sonnenberg de doorslag geven.

"We kunnen gewoon nog geen afscheid nemen van onze boot, maar we hebben nu ook een camper. Het begon met er een te huren, toen we een reis naar Schotland wilden maken. Het was een geweldige ervaring en we besloten om na onze werkzame periode naar een camper uit te zien. Die kwam eerder dan we planden, want we hoorden dat er een te koop stond, op het moment dat ons een kleine erfenis in de schoot viel. Het besluit was toen snel genomen.

Reizen met de camper en de boot lijkt op elkaar. Je zoekt steeds naar een volgende mooie plek en de woonruimte van allebei is ongeveer even klein en knus. Maar reizen met een camper geeft wel meer mogelijkheden, want je kunt er wat verder mee komen. En door het klimaat gaan we ook eerder met de camper op stap dan met de boot.

Toch blijft het water trekken. Omdat het met een lijn vanaf de boot op de wal springen voor mij niet meer zo hoeft, hebben we nu een boegschroef, in de hoop dat ik het nog even volhoud. Want de mooie, stille plekjes die we met de boot aandoen, daar kan de camper niet tegen op. We zien wel hoe lang wij het volhouden om boot en camper te kunnen onderhouden. Nu hebben we er veel plezier van. Maar het laatste jaar hebben we ruim zestig nachten in de camper geslapen, de nachten op de boot zijn op de vingers van één hand te tellen. Daarom heeft de camper het dus gewonnen."

Jitske Sonnenberg

Geprobeerd, maar mislukt

Hutje mutje op een camperplek en je behelpen in een krappe douche. Voor de familie Beeke hoeft het allemaal niet zo.

"Na vele reizen van duizenden kilometers met een caravan, besloten we voor een reis door Scandinavië een camper te huren, bij wijze van proef. Van campers die we onderweg altijd tegenkwamen, hoorden we namelijk alleen maar positieve geluiden. Maar het viel tegen. Met name de beperkte

leeftijd en dat je 's avonds ook op de bestuurders- of bijrijdersstoel zit. En het ondergaan van de douche... Na een paar dagen in de natuur, besloten we toch maar een camping op te zoeken, met normale douche en volop water. Na twee dagen heb je dat echt nodig. In verhalen in Kampeerauto valt mij steeds op dat men zo goedkoop mogelijk ergens wil staan en niet op een camping. Maar wat is er mis met een minicamping? Wij hebben op grindparkeerplaatsen gestaan, hutje mutje. Leuk en zogenaamd prettig. Op de Noordkaap sta je met vele campers naast elkaar om de middernachtzon te bekijken en dan zie je dat er in de ochtend met het wegrijden toch campers zijn die water aan het lozen zijn. Natuurlijk hebben we ook voordelen gezien van de camper, maar wij blijven de voorkeur geven aan een caravan."

L. Beeke

Voorbijje tijden

De overstap van een caravan naar een camper maken velen pas na lang wikken en wegen. Maar dan heb je ook wat!

"Heimwee hebben we niet. Alle veranderingen zijn goed bevallen, elk kampeermiddel heeft zo zijn eigen plezier opgeleverd en we hebben ze allemaal gehad: (bungalow)tent, vouwwagen, caravan en nu de camper. Ons oog viel onderweg steeds vaker op campers en we spraken enthousiaste campers. Na vele nachten wakker gelegen en gerekend te hebben, verruilden we toch de caravan voor een camper. We vinden nu de mooiste plekken, vooralsnog in Europa. Vaak mooier en vrijer dan op campings met de caravan! We genieten, maar hebben ook heel veel plezier gehad met de caravan en denken toch met weemoed terug aan voorbijje tijden."

Marian Straks

Met de hond op stap

Voorals je de nodige tegenslagen hebt gehad, kan het campergevoel heerlijk zijn. En daar heb je helemaal geen joekel van een camper voor nodig.

"Toen ik er na mijn scheiding alleen voor kwam te staan met twee kleine kinderen, heb ik via advertenties een tent en wat spulletjes opgescharreld. Zo konden we weer op vakantie. Maar helaas, het jaar erop werd ik ziek. De kinderen moesten naar een pleeggezin. Toen ik na anderhalf jaar weer was opgeknapt, konden we weer gaan kamperen. Wat hebben ze ervan genoten, met een moeder die kanker had overwonnen. Nog vele vakanties gingen we eropuit, en ook weekeinden.

De kinderen zijn nu groot en ik ben alleen met mijn hond. Ik heb een kleine WAO-uitkering, maar door als proefpersoon mee te doen aan medicijntests, heb ik wat kunnen sparen om een camper te kopen, een hefdakcamper uit 1991. Een auto om in te wonen, een droom die ik altijd al had.

Als het kan, ga ik er met mijn hond ieder weekend op uit. Heel soms op een boerencamping, meestal heerlijk de bossen in. Op zoek naar de mooie natuur en de rust, mooie stadjes bekijken en dan op een gratis camperplaats staan. Koken, glaasje wijn, genieten van een dvd'tje in de avond en dan heerlijk slapen, zomaar in de vrije natuur! Ik voel mij dan zó rijk, geweldig!"

Marjolein Verloop

Slak in eigen huis

Water, water en nog eens water. De zeilboot blijft, maar de camper ook, tot in lengte van jaren!

"Een paar jaar geleden gingen we stevig hobbelend over een druilerig IJsselmeer en keken elkaar aan, terwijl er een plens water over het gangboord ging: is dit leuk? Wat zien we in een doorsnee vakantie van de wereld, behalve veel water en havens? Impulsief besloten we naar de vakantiebeurs in Utrecht te gaan. We waren toe aan verandering, maar wilden wel 'slak in eigen huis' blijven. Is 'n campertje wat?

Onze klassieke oude S-spant Mira, waar we al 33 jaar in varen en waar we onze kinderen in verwekt hebben, verkopen we niet. Maar we hebben ook een Hymer B574 gekocht, waarmee we inmiddels veel hebben gezien. Er ging een andere en toch vertrouwde wereld voor ons open. In havens lig je zij-aan-zij en op veel camperplaatsen ook. Wij doen elke dag een andere plaats aan, net als met de boot. Voordeel is dat we niet met getijden, stroom-, windrichting en weersomstandigheden rekening hoeven te houden. Geen zeilpak en zwemvest aan, je vertrekt na het instellen van de TomTom in shirtje en jeans. Het is ultiem reisplezier. We praten nog wel in zeiltermen: bakboord en stuurboord en waar ligt onze camper? Het rijden over smalle bergwegen ervaren we als laveren én flink overhellen en soms roep ik nog, in de diepte kijkend: 'Geef mij maar hoog-aan-de-wind met 6 Bft.'

Als we zouden moeten kiezen? Een schip is gestroomlijnde emotie en een camper een gemotoriseerde comfortcontainer. In een camper houd je het tot op hoge leeftijd vol, zeilen op ons soort schip niet. Dus dan toch maar in een mooie camper aan de waterkant..."

Gerard en Marja van Kampen-Molenaar

